

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	
БРОЈ	30.12.2014.
ИМЕНА	
02	2855

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ
НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ У ОДГОВАРАЈУЋЕМ САСТАВУ

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-1807/4 од 25. 09. 2014. године, образована је Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор једног сарадника у звање асистент за ужу међународно-правну научну област, у саставу: др Зоран Радивојевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, др Мирко Живковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу и др Небојша Раичевић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Нишу.

Након што је размотрила поднету пријаву, Комисија има част да поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс објављен у дневном листу „Народне новине“ од 20. новембра 2014. године за избор једног сарадника у звање асистента за ужу међународно-правну научну област благовремено се пријавила и поднела сву потребну документацију Сања Ђорђевић, асистент на Правном факултету Универзитета у Нишу.

I ОПШТА И ПРОФЕСИОНАЛНА БИОГРАФИЈА

1. Општи биографски подаци

Сања Ђорђевић рођена је 05. 07. 1984. године у Нишу. Држављанин је Републике Србије, са пребивалиштем у Нишу. Поред српског, течно говори енглески језик, а служи се француским и немачким језиком.

2. Професионално образовање и усавршавање

Сања Ђорђевић је завршила гимназију “Бора Станковић” у Нишу, као носилац Вукове дипломе. Правни факултет Универзитета у Нишу уписала је школске 2003/04. године, а дипломирала 2009. године, са просечном оценом 9,84. На основним студијама положила је шест предмета из уже међународно-правне научне области (Међународно јавно право – оцена 10, Међународно приватно право – оцена 9, Основи права Европске уније – оцена 10, Међународно хуманитарно право – оцена 10, Међународне организације – оцена 10 и Дипломатско и конзуларно право – оцена 10), остваривши на тим предметима просечну оцену 9,83. Кандидаткиња је на основним студијама израдила два семинарска рада, и то “Немеђународни оружани сукоби у међународном хуманитарном праву” и “Процес доношења одлука у ЕУ”.

Сања Ђорђевић је 2009. године уписала докторске академске студије на Правном факултету у Нишу, и то на групи где су основни предмети Међународно јавно право и Уставно право. На докторским студијама је испунила следеће обавезе: а) положила приступни испит; б) одбранила приступни рад на тему „Статус Повеље о људским правима у Европској унији према Лисабонском уговору“; в) положила испит из предмета Методологија научно-истраживачког рада, са оценом 9; г) положила испит из предмета Међународно јавно право, са оценом 10; д) положила испит из предмета Уставно право, са оценом 10.

Током основних студија Сања Ђорђевић је добила већи број стипендија, и то: од Фонда за младе теленте Министарства просвете Републике Србије за 2004/2005. годину; од компаније Филип Морис (Института за међународно образовање) за 2005, 2006 и 2007. годину; од Фонда за талентоване студенте града Ниша за 2005. и 2006. годину, и школарину ЕФГ банке за најбоље студенте завршних година факултета за 2007. годину.

Више пута је као студент основних студија учествовала на такмичењима и симулацијама рада међународних органа, као што је: 1) симулација међународних преговора “*Start Negotiating*”, у организацији Центра за развој грађанског друштва “Миленијум” (уз сарадњу са *Olof Palme International Centre, Open Society Institute, Fund for an Open Society, The German Marshall Fund u Balkan Trust for Democracy*), од 3. до 5. марта 2006 у Врњачкој Бањи; 2) шесто национално такмичење из међународног хуманитарног права (освојено прво место са екипом Правног факултета у Нишу), организовано од стране Међународног комитета Црвеног крста и Црвеног крста Србије, од 16. до 20. априла 2007. године у Новом Саду; 3) VIMUN 08 (*Belgrade International Model of United Nations*), као члан Комитета за људска права УН, од 27. до 30. марта 2008. године у Београду; 4) светско такмичење из области међународног хуманитарног права *Jean Pictet Concours* (као члан екипе Правног факултета у Нишу), у Шварценбергу и Берну, од 19. до 26. априла 2008. године; 5) седмо национално такмичење из међународног хуманитарног права (као тренер екипе Правног факултета у Нишу), организовано од стране Међународног комитета Црвеног крста и Црвеног крста Србије, априла 2008. године у Београду.

Кадидактиња је похађала већи број стручних семинара и тренинга у земљи и иностранству, од којих треба издвојити: 1) XXV Варшавску летњу школу међународног хуманитарног права, организовану од стране: Међународног комитета Црвеног крста и Националног комитета Црвеног крста Пољске, од 2. до 12 јула 2007. године; 2) III регионални семинар међународног хуманитарног права, организован од стране Факултета политичких наука, Међународног комитета Црвеног крста и Црвеног

крста Србије, од 24. до 30. септембра 2006. године у Београду; 3) XVIII летњу школу посвећену међународној заштити људских права и заштити мањина, организовану од стране *Poznań Human Rights Centre (Institute of Legal Studies of Polish Academy of Sciences)* и *Adam Mickiewicz University (Faculty of Law and Administration)* у сарадњи са Универзитетом Стразбург и *Stiftung Convivenza - Internationales Zentrum für Minderheiten*, одржану од 31. 08. до 09. 09. 2009 у Познању; 4) XV школу људских права за предаваче у организацији Београдског центра за људска права и Улоф Палме Института, од 19. до 29. новембра 2009. године у Београду; 5) семинар о људским правима и толеранцији, организован од стране Америчког Универзитета у Благоевграду, од 18. до 24. 06. 2002. године; 6) семинар “Међународна безбедност и НАТО”, организован од стране Министарства спољних послова Републике Чешке, Масарик Универзитета у Брну и Института за студије безбедности у Прагу, од 20. до 27. маја 2007. године у Прагу; 7) семинар о правима жена организован од стране *Friedrich Ebert Stiftung*, јун 2003 у Нишу; 8) III летњу школу европских интеграција, организовану од стране Иницијативне групе *Alpbah* Београд и Факултета политичких наука, од 14. до 26. септембра 2009. године у Београду; 9) семинар „Актуелна питања међународног хуманитарног права“, у организацији Међународног института за хуманитарно право из Сан Рема, Министарства спољних послова РС и Амбасаде Италије, 16.10.2010, Београд; 10) тренинг „Мониторинг рада локалне самоуправе“, у организацији ОЕБС Србија, од 11. до 13. новембра 2009. године у Новом Саду; 11) семинар и тренинг о дебати и вештинама аргументовања, организовани од стране *ACCD (Association for Creative Communication and Debate)*, од 15. до 23. 11. 2002. и од 12. до 16. 02. 2003. године у Нишу; 12) летњу академију „Владавина права, људска права и Европска унија“, организовану у оквиру SEELS мреже 25-26. 06. 2012. године у Бечићима, Црна Гора; 13) тренинг „Хармонизација права земаља Југо-источне Европе са правом Европске уније“ у организацији SEELS мреже са подршком *Institut für Europäische Politik (IEP)* и *Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ)*, који је био одржан у Драчу, у Албанији, 10-14. 09. 2012. године.

Сања Ђорђевић је имала два дужа студијска боравка у иностранству, и то: на Таусон Универзитету у Балтимору (САД) од 26. 06. до 02. 08. 2002. године у оквиру програма размене средњошколаца и младих лидера у организацији *SEELYI (South Eastern Europe Youth Leadership Institute)*, и на Институту за међународно право и међународне односе при Универзитету у Грацу и *ETC* Институту од 17. 01. до 15. 04. 2009. године.

3. Професионална каријера

У периоду од 10. 10. 2009. до 31. 01. 2010. године Сања Ђорђевић је била ангажована као асистент координатора Мреже CHRIS (*Committee for Human Rights in Serbia*) у Нишу. На Правном факултету у Нишу засновала је радни однос 16. фебруара 2010. године, избором у звање сарадник у настави за ужу међународно-правну научну област. Одлуком Наставно-научног већа из фебруара 2011. године, продужен јој је радни однос за још годину дана. Фебруара 2012. године изабрана је за асистента за ужу међународно-правну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, и у том звању се и сада налази.

Од заснивања радног односа на Правном факултету у Нишу обавља дужност секретара Катедре за међународноправне науке. Октобра 2013. године именована је за техничког секретара научног часописа „Facta Universitatis / Series: Law and Politics“ који издаје Универзитет у Нишу и Правни факултет. Тренутно се налази и на дужности члана Издавачког савета и Библиотечног одбора Правног факултета Универзитета у Нишу.

II ПРЕГЛЕД НАУЧНО-СТРУЧНОГ И ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА

1. Листа објављених научних и стручних радова

1. Правни статус Повеље о основним правима Европске уније, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 58, 2011, стр. 219-234; **(M52)**
2. Екстериторијална примена Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, у: П. Димитријевић (ур.), Заштита људских и мањинских права у европском правном простору (тематски зборник радова) – књига 1, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2011, стр. 579-596; **(M44)**
3. Слобода изражавања медија у пракси Европског суда за људска права, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Тематски број: Медији и људска права, бр. 61, 2012, стр. 477-496; **(M52)**
4. Трећи факултативни протокол уз Конвенцију о правима детета, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Тематски број: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору, бр. 62, 2012, стр. 505-522; **(M52)**
5. Међународни злочини и одговорност држава према Нацрту чланова о одговорности држава за међународне противправне акте, Зборник радова „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2013, стр. 533-547; **(M44)**
6. Протокол 15 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, у: П. Димитријевић (ур.), Заштита људских и мањинских права у европском правном простору, (тематски зборник радова), књига 3, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2013, стр. 413-430; **(M44)**
7. Саветодавна надлежност Европског суда за људска права, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Тематски број: Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, бр. 68, година LIII, 2014, стр. 893-910; **(M51)**
8. Факултативни протокол уз Конвенцију о правима детета о поступку достављања и разматрања представки – предности и мане у светлу могућег приступања Републике Србије, у: П. Димитријевић (ур.), Заштита људских и мањинских права у европском правном простору (тематски зборник радова) – књига 4, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2014, стр. 179-198; **(M44)**

2. Приказ објављених радова

1. *Правни статус Повеље о основним правима Европске уније, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 58, 2011, стр. 219-234; (M52)*

Након осврта на еволуцију идеје о потреби регулисања људских права у оквиру европских заједница, а касније и Европске уније, кандидаткиња анализира усвајање Повеље о основним правима ЕУ и њену правну необавезност према Уговору из Нице и Уговору о Уставу за Европу. Том приликом, наглашава да је значајна измена у погледу правног статуса Повеље учињена Лисабонским уговором који предвиђа да она стиче снагу примарног извора права ЕУ. Међутим, постојале су значајне дилеме код утврђивања статуса Повеље према овом уговору због специфичне правне технике упућујуће клаузуле садржане у чл. 6 (1) Уговора о Европској унији, као и двосмислених формулација Протокола 30 и извесних одредби из Декларација број 53, 61 и 62 уз Лисабонски уговор. Анализом садржине ових докумената, тумачених заједно са релевантним одредбама Повеље и Лисабонског уговора, кандидаткиња долази до закључка о њиховој интерпретативној, а не искључујућој природи у односу на правни статус Повеље, што је у међувремену потврђено и бројним пресудама Суда правде ЕУ.

2. *Екстериторијална примена Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у: П. Димитријевић (ур.), Заштита људских и мањинских права у европском правном простору (тематски зборник радова) – књига 1, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2011, стр. 579-596; (M44)*

Овај рад је посвећен анализи некохерентне праксе Европског суда за људска права поводом екстериторијалне примене Конвенције. То питање се поставило у релативно малом броју случајева, који су, пак, довели до јасно дефинисаних модела овакве примене Конвенције – територијалног и персоналног модела. Територијални модел екстериторијалне примене подразумева постојање ефективне контроле државе над територијом друге државе. Персонални модел екстериторијалности подразумева вршење контроле и власти државних службеника над лицима која се налазе на туђој територији, која одговара оној власти која постоји приликом хапшења лица. У ова два случаја, долази до стварања јурисдикционе везе између територије, односно лица са државом која врши контролу, која је стога обавезна да примењује Конвенцију уколико је реч о држави уговорници.

3. *Слобода изражавања медија у пракси Европског суда за људска права, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Тематски број: Медији и људска права, бр. 61, 2012, стр. 477-496; (M52)*

Овај рад представља заправо реферат који је кандидаткиња поднела на међународној научној конференцији „Медији и људска права“, који је одржан на Правном факултету у Нишу 18. маја 2012. године. У њему се указује на развој јуриспруденције Европског суда за људска права поводом чл. 10 Европске конвенције који регулише слободу изражавања медија, будући да су тиме успостављени руководни стандарди примене и двоструког ограничења овог права. Сви установљени принципи потврђују да медији имају „специјалан статус“, јер представљају „јавне чуваре“ демократског друштва са

функционалном и моралном обавезом ширења информација од јавног значаја. Прво ограничење је предвиђено чл. 10 (2), којим се државама пружа могућност дерогације ове слободе, уз поштовање тзв. теста пропорционалности, док се говор мржње искристалисао као други граничник ширине слободе изражавања. Сагледавањем праксе Суда, издвојила су се одређена питања у вези граница дозвољене критике, одговорности медија и новинарских извора. Такође, током развоја јуриспруденције Суда дошло је до значајног померања границе између слободе изражавања и права на приватност, као и границе између слободе изражавања и клевете и увреде, у корист слободе изражавања. Поред тога, у раду су анализирана најзначајнија питања из праксе Суда, као што су облици слободе изражавања, критика носилаца јавне власти и дебата о питањима од јавног значаја, заштита новинарских извора информација, јавно доступне информације, проблематика поузданости извора, као и питање откривања поверљивих новинских извора.

4. *Трећи факултативни протокол уз Конвенцију о правима детета, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Тематски број: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору, бр. 62, 2012, стр. 505-522; (M52)*

Усвајањем Трећег факултативног протокола уз Конвенцију о правима детета уводи се могућност подношења индивидуалних представки и међудржавних саопштења Комитету за права детета. Поред тога, надлежност Комитета је додатно проширена могућношћу покретања истраге у случају тешког и систематског кршења права гарантованих Конвенцијом о правима детета из 1989. године, као и њеним протоколима. Поред тога, у мањем обиму је регулисано и пружање међународне помоћи и сарадње, али у том погледу није дошло до значајнијих помака у односу на решење из Конвенције. Упркос почетном предлогу, колективне представке нису нашле своје место у коначном тексту Протокола. Тиме је заокружен систем заштите људских права на универзалном нивоу, будући да је и последње уговорно тело добило надлежности које други комитети већ имају.

5. *Међународни злочини и одговорност држава према Нацрту чланова о одговорности држава за међународне противправне акте, Зборник радова „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2013, стр. 533-547; (M44)*

Једно од најспорнијих питања у дуготрајној и изузетно контроверзној кодификацији одговорности држава за међународне противправне акте настало је поводом предлога да се дефинише и посебно издвоје међународни злочини држава, чиме је имплицирано постојање кривичне одговорности држава. Иако је текст Нацрта из 1996. године садржао члан 19 који је дефинисао међународне злочине, због противљења држава оваквом предлогу, као и правне немогућности да се адекватно дефинишу сви критеријуми и последице које би настале за одговорне државе у случају извршења међународних злочина, поставило се питање сврхе њиховог посебног издвајања. Без обзира на општу спремност већине држава да прихвати општа начела одговорности држава за међународне противправне акте, идеја о државној одговорности за „међународне злочине“ је била и остала линија раздвајања и спорења, како међу државама, тако и међу теоретичарима. Стога је у коначном тексту Нацрта о одговорности држава за међународне противправне акте из 2001. године изостала таква формулација. Уместо тога, чланом 40 је уведена категорија озбиљног кршења обавеза

прописаних императивним нормама општег међународног права. Тако начињен компромис, по оцени кандидаткиње, чини се оправданим и представља боље решење од претходног, утолико пре што је и сам израз „злочин“ проблематичан, јер га не користи нити дефинише ниједан досад усвојен међународни инструмент, а инкорпорисање посебног режима међународних злочина било је правно неодрживо, због немогућности да се тај посебан правни режим до краја заокружи као целина.

6. *Протокол 15 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, у: П. Димитријевић (ур.), Заштита људских и мањинских права у европском правном простору, (тематски зборник радова), књига 3, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2013, стр. 413-430; (M44)*

У овом раду кандидаткиња анализира новине које доноси последња измена европског система заштите људских права извршена је 2013. године усвајањем Протокола 15 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода. Пре свега, истакнута је допунска улога Суда, те је преамбула Конвенције допуњена изричитим навођењем принципа супсидијарности и поља слободне процене. Поред тога, дошло је до измена појединих услова прихватљивости. Наиме, рок подношења индивидуалних представки је смањен са 6 на 4 месеца, а такође је измењен и раније уведен услов „значајности штете“. Уз то, анализирани су позитивне и негативне стране новине у погледу другачијег одређења старосне границе за избор судија Европског суда за људска права. Кандидаткиња закључује да ће уведене новине допринети значајном смањењу броја представки које се упућују Суду, али се поставља питање да ли то неће нарушити право подносиоца да оствари адекватну правну заштиту пред Судом.

7. *Саветодавна надлежност Европског суда за људска права, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Тематски број: Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, бр. 68, година LIII, 2014, стр. 893-910; (M51)*

Овај рад представља реферат који је кандидаткиња поднела на међународној научној конференцији „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“ одржане маја 2014. године на Правном факултету Универзитета у Нишу“. Он је посвећен Европском суду за људска права, који поред парничне надлежности, односно одлучивања по представкама, има и саветодавну надлежност, успостављену још Протоколом 2 из 1963. године. Међутим, овим актом је извршено двоструко ограничење надлежности Суда, јер је изузетно уско дефинисани круг субјеката био овлашћен да затраже саветодавно мишљење, и то једино по питањима која се тичу европског система заштите, а не спадају у домен тумачења, садржаја или дејства гарантованих права и слобода. Такав рестриктиван приступ Протокола 2, по оцени кандидаткиње, само је делимично коригован решењима новоусвојеног Протокола 16 из 2013. године. Њиме се, наиме, омогућава да национални судови виших инстанци могу Суду упутити захтев за добијање саветодавног мишљења. У раду кандидаткиња анализира кључна питања, као што су: а) природа овлашћеног националног органа; б) правно дејство саветодавног мишљења; в) категорија и врста питања поводом којих се може упутити захтев; г) поступак доношења саветодавних мишљења. На крају, закључује да упркос неким добрим решењима постоји сумња да ли ће Протокол 16 успети да оствари зацртане циљеве.

8. *Факултативни протокол уз Конвенцију о правима детета о поступку достављања и разматрања представки – предности и мане у светлу могућег приступања Републике Србије*, у: П. Димитријевић (ур.), *Заштита људских и мањинских права у европском правном простору (тематски зборник радова) – књига 4, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2014, стр. 179-198; (М44)*

Факултативни протокол уз Конвенцију о правима детета о поступку достављања и разматрања представки ступио је на снагу 14. априла 2014. године. Пошто је Република Србија поменути Протокол потписала још 28. 02. 2012. године, поставља питање да ли треба да њиме буде коначно обавезана. У раду се критички анализирају надлежности Комитета уведене Протоколом, као и обавезе држава уговорница које из тога произилазе, уз истовремено указивање на позитивне и негативне последица приступања Србије том уговору. Такође је анализиран однос између овог Протокола и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, као и Ревидиране Европске социјалне повеље, у светлу могућих преклапања у надлежностима, имајући у виду да је Србија уговорница ових регионалних уговора.

3. Учешће на научним скуповима

1. Међународна научна конференција „*Медији и људска права*“, одржана на Правном факултету Универзитета у Нишу, 18. 05. 2012. године (реферат „Слобода изражавања медија у пракси Европског суда за људска права“);
2. Научна конференција „*Европски грађанин у времену кризе – избор између ЕУ и државе чланице као лажна дилема*“, одржана на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, у оквиру Жан Моне Модула, 26. 06. 2013. године;
3. Међународна научна конференција „*Усклађивање права Србије са правом Европске уније*“, одржана на Правном факултету Универзитета у Нишу, 16. 05. 2014. године (реферат Саветодавна надлежност Европског суда за људска права).

4. Учешће у научним пројектима

1. „Усклађивање права Србије са правом Европске Уније“, носилац пројекта - Правни факултет Универзитета у Нишу. Пројекат се реализује у периоду 2013-2018. година;
2. TEMPUS пројекат (бр. 530730) „Развој тренинг програма усмерених на јавне политике ЕУ у контексту европских интеграција“ (“*Development of Policy-Oriented Training Programmes in the Context of the European Integration*” – DEPOSEI). Пројекат се реализује у периоду од 15. 10. 2012. – 15. 10. 2015. године. Поред Правног факултета Универзитета у Нишу на овом пројекту још учествују: Универзитет Рокемптон (В. Британија), Универзитет у Аликантеу (Шпанија), Политехнички институт у Леирији (Португалија), Мрежа института и факултета јавне администрације у централној и источној Европи (Братислава-Словачка), Универзитет у Београду, Универзитет Црне Горе, Универзитет у Сарајеву, Универзитет у Тузли и Београдска отворена школа;
3. „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, носилац пројекта - Правни факултет Универзитета у Нишу, (пројекат финансира

- Министарство просвете и науке Републике Србије - бр. 179046). Пројекат се реализује у периоду 2010-2014. година;
4. "Улога Европског парламента у уобличавању људских права у спољним пословима", пројекат Института за међународно право и међународне односе при Универзитету у Грацу;
  5. „ЕУ оквир 7 - MUTIPART”, пројекат ЕТС Института у Грацу;
  6. „Пружање бесплатне правне помоћи женама жртвама насиља у породици”, пројекат Правне клинике на Правном факултету у Нишу.

III НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД КАНДИДАТКИЊЕ

Од заснивања радног односа на Правном факултету Универзитета у Нишу, Сања Ђорђевић је изводила вежбе из два обавезна предмета на основним студијама, и то Међународно јавно право (II година студија) и Основи права Европске уније, (IV година студија). Поред тога, школске 2009/10. године изводила је вежбе из предмета Међународне организације и Међународно хуманитарно право (предмети са изборне групе на III години студија). Такође, изводила је и вежбе из Међународног јавног права и Основа права Европске уније у вискошколској јединици Правног факултета у Медвеђи. Сања Ђорђевић је на овим предметима помагала у припремању и спровођењу тестова и испитивала на колоквијумима, као облицима предиспитних обавеза. Из свих предмета за које је изводила вежбе редовно је држала индивидуалне и групне консултације ван часова редовне наставе, на којима су студенти добијали потребна објашњења и савете. Поред тога, дежурала је на великом броју писмених и усмених испита на предметима са различитих катедара.

Поред вежби и консултација, Сања Ђорђевић је примењивала и друге практичне методе рада са студентима. Најзначајнији облик таквог ангажовања представљају припреме студената Правног факултета у Нишу за учешће на националним и међународним такмичењима у симулацији суђења. Током 2010, 2011, 2012. и 2013. године припремала је студенте за учешће на националном такмичењу из Међународног хуманитарног права, организовано од стране Црвеног крста Србије и Међународног комитета Црвеног крста. На том такмичењу један студент се пласирао на светско Жан Пикте такмичење из међународног хуманитарног права, док се други пласирао на регионално такмичење у Сарајеву. У пролеће 2011. године припремала је екипу за исто такмичење, на којем је један наш студент остварио право учешћа на Жан Пикте светском такмичењу. У истом периоду она је као котрениер учествовала у припреми екипе нашег Факултета за учешће на регионалном такмичењу у симулацији суђења пред Европским судом за људска права. Такмичење је одржано у Охриду маја 2011. године, и од десет екипа са простора бивше СФРЈ, екипа Правног факултета у Нишу је освојила прво место.

IV МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

1. Мишљење о научно-стручном и истраживачком раду

Научно-стручни и истраживачки рад Сање Ђорђевић везан је искључиво за међународноправну научну област. Кандидаткиња је до сада у тој области објавила осам радова у категорисаним часописима и зборницима радова. Поред тога, учествовала је и на неколико научних скупова са рефератима из међународноправне научне области.

Сања Ђорђевић се у својим радовима претежно бавила проблематиком међународне заштите људских права. При томе главни акценат је ставила на Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и Европски суд за људска права. Поред тога, кандидаткиња је истраживала и неке аспекте заштите људских права у Европској унији, као и заштиту децјих права на универзалном нивоу. Осим људских права, предмет истраживања у једном раду је била одговорност држава за међународне противправне акте. Сви радови су писани јасним и лепим стилем, уз изражен смисао за правничко расуђивање и закључивање, тако да су разумљиви како академској јавности, тако и практичарима. Поред тога, приметно је да се темеље се на широко прикупљеној теоријској и документационој грађи.

Кандидаткиња је неколико радова саопштила на научним скуповима. Том приликом дошла је до изражаја њена способност синтезе и завидна реторичка вештина, што јој је омогућило да веома сложене теме изложи на сажет и јасан начин.

Као истраживач Сања Ђорђевић је учествовала или учествује у више научних и стручних пројеката, од којих има и оних са међународним карактером. Рад на пројектима је, поред научних и стручних квалитета, показао и њен смисао за тимски рад, добре комуникационе вештине и способност обављања сложених административно-финансијских послова на пројектима.

2. Мишљење о наставно-педагошком раду

Сања Ђорђевић је стекла завидно педагошко искуство на Правном факултету Универзитета у Нишу, држећи вежбе, консултације и колоквијуме на већем броју предмета из уже међународно-правне научне области. Примењујући знања и искуства стечена на семинарима или такмичењима из ове области, кандидаткиња се трудила да уведе интерактивне методе рада са студентима. Њене консултације са студентима које редовно и врло савесно држи биле су од велике користи значајном броју студената за припремања испита. Приликом анкетирања студената, педагошки рад Сање Ђорђевић вреднован је високим оценама.

V ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Након што је размотрила пријаву, приложене научне и стручне радове кандидаткиње и анализирала њен научно-истраживачки рад и наставно-педагошку активност, Комисија констатује да је Сања Ђорђевић:

- дипломирала на Правном факултету Универзитета у Нишу са просечном оценом 9,84;
- уписала другу годину докторских академских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу;
- објавила осам научних и стручних радова из уже међународноправне научне области;
- показала изузетан смисао и способност за наставни рад;
- стекла завидно педагошко искуство у раду са студентима.

На основу изложеног, Комисија је закључила да Сања Ђорђевић, испуњава све услове за избор сарадника у звање асистента, предвиђене чл. 72. ст. 1. Закона о високом образовању, чл. 109. Статута Правног факултета Универзитета у Нишу и чл. 5. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање сарадника.

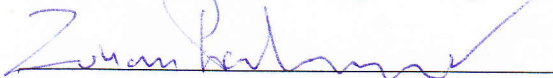
VI ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР

У складу са изнетим мишљењем, Комисија има част и задовољство да Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Нишу, у одговарајућем саставу, предложи да кандидаткињу Сању Ђорђевић, асистента, поново изабере у звање асистент за ужу међународноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу.

У Нишу, 30. 12. 2014.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

Др Зоран Радивојевић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Нишу

Др Мирко Живковић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Нишу

Др Небојша Раичевић, ванредни професор
Правног факултета Универзитета у Нишу

